

DEBRECENI KATOLIKUS FIGYELŐ

2013. december 1.

a Szent Anna Főplébánia értesítője

Isten Fia emberré lett

XXIII. évfolyam 4. szám

A hit Isten kegyelmi ajándéka, ingyenes, csak be kell fogadni értelmi, akaratilag hozzájárulással, de kísérni kell a hűség erényének is emberi oldalról az égi adományt.

A hűség valakihez, valamihez való állhatatos ragaszkodás. A haza iránti hűség, a házastársi és a hivatásbeli hűség érint mindenkit, de a hitbeli hűség már felemel bennünket a minden kegyelem forrásához, azért is, mert nélkül nem lehet megismerni Istent, de a pálya végig futásához és az örök életre jutáshoz is elengedhetetlen.

Ha eltűnődünk e két erényen, akkor érezzük, hogy nagyon is összetartoznak és mind a két tényezőre figyelni kell. Hűség a hitben és hit a hűségben, egymást erősítik, mert a hit hűség nélkül kiszárad, és a hűség hit nélkül ingadozó és elveszithető. A hűség hosszú távra tervez, segíti a kitartást, kitart a nehézségek árán is. A hit úgy és ott segíti, hogy van lelkierő az irányban maradáshoz, nem sodródik. A hit megvallása, a tanúságtevő magatartás, az illető személyhez való tartozás az ígéret teljesítése a szövetség becsületes megtartása kívánja a hűséges alapot, hátteret, hogy más emberek is érzékeljék, életüknek van tartása és nem széltől lengetett nád-szál vagyunk.

Az eredményes munka is megkívánja, hogy hűségesek legyünk, mert csak így lehet az érett gyümölcsöt betakarítani.

Azonban azt is tapasztaljuk, hogy nagymértékben hat a környezetre és ránk is a hűség vagy a hűtlenség. Az előbbi emel és megnyugtat, az utóbbi ellen nekünk is fel kell vértézni magunkat.

Beigazolódik a bibliai igazság a mi életünkben is „aki hű a kicsiben, az hűséges a nagyban is”. Mindig

tudatosítani kell, hogy a mi hűségünkben az Úrnak irántunk és az ő ígéreteihez való hűség az alapja, még akkor is, ha mi hűtlenek leszünk, ő nem vonja vissza hűségét. Tehát az ember hűtlensége nem ingatja meg az Úr hűségét, mert önmagát nem tagadhatja meg.

Érdemes sokszor arra is figyelni, hogy a hűség milyen nagy összetartó erőt is jelent. Már a családban, a házastársak esetében is érzékelhetjük, de a társadalom széles voltában is. Fájdalmas és sok szenvedést hoz az érintettek, szűkebb-tágabb körben a hűtlenség, ami bomlaszt. Tekintélyes emberek hűtlensége is megosztólag hat a környezetére.

A hitbeli hűség egyesek számára a vértanúságot is meghozza, ami sokak számára igazolja, hogy becsületes és igaz utat jártak végig.

Mivel nem vagyunk egyformák és különböző súlyú terhek nehezeden ránk, számításba kell venni mi erősíti, és mi gyengíti a hűséget és a pozitív dolgokkal létszükséglet élni.

A Biblia utal arra is, hogy a hűséges szolgát megdicséri az Úr, itt is a hit segít a megnyugtató magatartásban, bízhatok benne, még akkor is, ha késik az érkezése.

Meg kell említeni azt is, hogy a hűtlen ember egyéb hitványságra is rávehető, mivel ingadozó lelkiülettel bír. Az igazságérzet is mondatja velünk, hogy a hűség jutalmat érdemel. Számunkra is ígéret Jelenések könyvének próféciai: „Légy hű mindhalálig, s neked adom az élet koronáját”. (Jel. 2,10)

Tehát a hit és a hűség így tartozik össze, ha mind a kettő erős, akkor lesz jó gyümölcs.

Szűz Mária a hűséges Szűz segítsen bennünket hitünkben és Szent Fiához való hűségünkben.

Orosz Lőrinc prépost-plébános

Második otthona a Szent Anna Plébánia

NYUGDÍJASKÉNT EGY ÉLELMISZERBOLTOT VEZET A FELESÉGÉVEL

Tonhaizer József a Szent Anna Székesegyház képviselő-testületének világi elnöke. Magas, mindig elegáns alakját sokan ismerik. Idén áprilisban nyugdíjba vonult, de az otthon ücsörgés nem jellemző rá. Feleségével egy kis élelmiszerboltot üzemeltet, találkozásunk napján éppen egy hónapja. A takaros kis üzletben ültünk le, hogy szokatlan portrét készítsék róla. Ezúttal nem kérdésekkel készültem, csupán szavakkal, vajon melyikről mi jut eszébe?

MUNKÁCS

– Munkácson születtem 1951. április 6-án, keresztény családban, hatodik gyermekként. Legidősebb a nővérem, utána öten voltunk fiúk, sajnos már ketten nem élnek. Az iskolai tanulmányaimat Munkácson végeztem, 1968-ban érettségiztem, utána a helyi műszergyárban dolgoztam műszerészként. 1976-tól fényképészként kerestem a kenyerem 1991-ig Munkácson.

MAGYARORSZÁGON ÉLNI

– 1990-ben döntöttük el, hogy szeretnénk átköltözni Magyarországra. A bátyám 1967-ben került ide a szovjet alakulathoz dolgozni a kereskedelmi osztályra, a Kassai útra. Ő aztán itt megnősült és letelepedett. Tőle kaptuk a meghívólevelet, és 1991. május 15-én költöztünk át.

DUNAFERR

– Véletlenül kerültem a Dunaferrbe, mert egy munkácsi fiú barátom hívott oda dolgozni. Az akkori vállalkozásom, ami PET-palack gyártás volt Biharkeresztesen, eléggé a végét járta már. Igaz, menet közben bővítettünk, mert üdítőket is gyártottunk, de aztán különböző okok miatt kihúzták a szőnyeget alólunk. Végül 2005-ben váltottam az ismerősöm hívására. Napra pontosan nyolc évet töltöttem ott, 2013. április 6-áig, amikor betöltöttem a 62. életévemet, és elmentem nyugdíjba.

SZENT ANNA PLÉBÁNIA

– Én a Szent Anna Plébániát az első perctől kezdve a második otthonomnak tekintetem, már csak azért is, mert a munkácsi templom is nagyon-nagyon hasonlít rá. Mindig nagyon jól éreztem magam, most már tizennyolc éve vagyok testületi tag. Huszonkét éve, szinte minden nap jártam templomba, most az utóbbi egy hónapban, amióta a feleségemmel vezetjük az élelmiszerboltot, kevesebb az időm, de ezt sem fogom így csinálni, mert a fiamnak átadom, és szabadabbá teszem magam két-három hónapon belül.

Két éve vagyok a Szent Anna Székesegyház testületi elnöke, sikerült ez idő alatt, tavaly a Hit éve kezdetekor meghívnom Tempfli Imre atyát Stuttgartból, az idén a Szent Anna búcsúra Beer Miklós váci püspök urat.

OROSZ LŐRINC ATYA

– Csodálom, és nagy tisztelettel vagyok iránta, szerintem nagyon jól megértjük egymást. Amire most büszke vagyok, hogy tavaly a feleségemmel megtettünk egy zarándokutat Olaszországban, az olasz szentek nyomában. Úgy kezdtük, hogy: Padova, Szent Antal, onnan elmentünk Loretóba a loretoi kápolnába, onnan Nursia Szent Benedekhez, aztán Pió atyához mentünk, vissza pedig a Manoppellóban a Veronika kendője következett, majd Szent Rita búcsú a helyszínen, végül Assisi Szent Ferenc, és vissza Padovába és haza. Amikor hazajöttem, elmondtam ezt Lőrinc atyának, és ha úgy gondolja, jövőre megszervezem ezt az utat, neki pedig csak annyi lesz a dolga, hogy beül a buszba. Ez megtörtént az idén, pünkösdi vasárnapjának éjszakáján indultunk, következő szombat estig tartott. Leszerveztem a szállásokat, a programokat, szentmiséket foglaltam. Gyönyörű volt, és a visszhangokból ítélve mindenki elégedett volt.

Debreceni Katolikus Figyelő • A DEBRECENI SZENT ANNA FŐPLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE • Megjelenik évente négyszer.

Impresszum

Felelős kiadó: Orosz Lőrinc

Szerkesztőség: Szent Anna Főplébánia
4024 Debrecen, Szent Anna u. 21.

Telefon: (06-52) 536-652

E-mail: szentannapl@gmail.com

Főszerkesztő: Záborszky László

E-mail: akolitus@freemail.hu;

Munkatársak: Barna Attila, Bérces Mária Klára,
Gáti Magdolna

Tördelés: Győri Attila

Fotók: Barna Attila,
Bérces Mária Klára,
Kovács Ágnes,

Nyomdai munkák: Kentaur Nyomda

Igazgató: Hajdú Károly

HIT, SZERETET, CSALÁD

– Mindig vallásos nevelésben részesültünk, a rózsafűzért, ha nem is naponta, de nagyon gyakran imádkozzuk. Édesapám büszke volt arra, és mindig állította, hogy ő a rózsafűzérnek köszönheti, hogy hazajött a lágerből. Mert végig azt imádkozta. Körülötte rengetegen meghaltak.

Munkácson 1977. július 16-án nyilvános egyházi esküvőnk volt. Ave Maria-s, orgonás, szőnyeg templomból az utcáig. Engem akkor mindenki ismert, mint műtermi fényképészt. A helyi Komszomol titkára is, aki dugiban maga is vallásos volt, felhívott: „Jóska, tudod-e, hogy telefonáltak? És akkor mi van? Semmi!”

A násznép egyben vonult át a templomtól az étteremig.

De itt, Debrecenben is az egész család állandó templomba járó volt. Amikor 1991-ben áttelepültünk, a gyermekeink ötödikesek és hetedikesek voltak, a Fűvészkerti iskolába írtuk be őket. Utána mindketten a Fazekasban érettségiztek, a lányom aztán jogot végzett, most Budapesten él a férjével és tavaly óta az iker lányaival. A lányom 35, a fiam 33 éves, neki két fia van, egy 2 éves és öt hónapos, és egy december hatodikai „Mikulás-ajándék”.

HOGYAN TOVÁBB?

– A fiam velem dolgozott a Dunafernrél, most az egyik konkurens cégnél valójában ugyanabban a beosztásban van, amiben én dolgoztam: régióigazgató. De mivel a mai világban semmi sem biztos a munkahelyekkel kapcsolatban, nem gondolom, hogy a fiam a mostani helyén örökös lesz. A feleségem a Fórumban dolgozott egy neves divatcégnél, ő nyitotta, ő zárta az üzletet, mert rajta kívül álló okok miatt tönkrement a bolt. Valójában munkanélküli lett. Közben a fiam rátalált erre a boltra, a kereskedelem nem áll messze tőlünk, belevágtunk azzal a szándékkal, hogy elindítjuk a fiamnak. Tárogatjuk az indulásnál, aztán meglátjuk, mi az, amit Isten segítségével nekünk kell végeznünk.

Barna Attila

Hittanos kirándulás Hármashegyialján

Szeptember utolsó szombatján plébániánk hittanosaival mintegy 40 gyerekekkel, szülőkkel, kísérőkkel, hitoktatókkal és a káplán atyákkal útnak indultunk a Zsuzsi vonattal Hármashegyialjára, hogy egy szépnek ígérkező napot töltsünk el egymás társaságában a természetben.

Megérkezésünk után a gyerekek csapatokba szerveződtek, hogy egy sorverseny keretében mutassák meg egymásnak, hogy ki a jobb. A különböző feladatokban a csapatok tagjai erejüket nem kímélve bizonyíthatták ügyességüket. A közös feladat összekovácsolta a csapatokat és rövid idő eltelté után már nem volt kérdéses, hogy biztassák, bátorítsák egymást. Amíg a fiatalok versengtek, addig a felnőttek egy közös beszélgetés keretében kapcsolódhattak ki.

Ezek után a játékban elfáradva jó volt megpihenni és az otthonról hozott elemőziát ebédre elfogyasztani. Kihirdetésre került a sorverseny eredménye, ahol minden gyerek szerény jutalomban

részesült. Délután több program közül is válogathattak a résztvevők, ki-ki kedve szerint. Volt, aki kézműves foglalkozást választott, volt, aki focizott és olyan is volt, aki csak pihent, vagy beszélgetett. A nap lezárásaként egy közös imádsággal adtunk hálát a Teremtőnek a jó időért és az együtt töltött napért.

Köszönjük a szervezőknek és a segítőknek, hogy létrejöhett ez a hittanos kirándulás!

Dalmadi Éva hitoktató

Zarándoklaton Szent Gellért nyomában

(2013. SZEPTEMBER 24.)

„Felmutat égbe Szent Gellért keresztje” (Régi egyházi ének)

A Maros-Tisza közét átszelve, Békés és Csongrád megyén áthaladva, nem sokkal Makó után kiléptünk hazánk területéről, hogy a romániai Temes megyébe érkezünk. Ez a térség a Bánság, amelynek „szíve” Temesvár. A Bánságról szólva az idősebb generációnak még ilyen monarchiabeli jeles fürdőhelyek juthatnak eszébe, mint Buziás vagy Herkulesfürdő, amelynek közelében van a Vaskapu a Kazán-szorossal, ahol Széchenyi István Vásárhelyi Pál mérnökkel, ha nem is teljes sikerrel, de szabályozta az Al-Dunát, hogy a Duna akadálytalanul hajózható legyen a Fekete-tengerig. Sok híres művész, tudós, politikus szülőföldje is a Bánság. Gondoljunk Bartók Bélára (1881-1945), aki a Temes megyei Nagyszentmiklós szülöttje, vagy a nemcsak építésznek, de írónak, grafikusnak, könyvkiadónak is kiváló Kós Károlyra (1883-1977), avagy jeles kultusz- miniszterünkre, Klebelsberg Kunóra (1875-1932) és másokra.

Az Orosz Lőrinc plébános úr vezette mintegy 40 fős csoport miatt is kelt útra éppen szeptember 24-én, Szent Gellért napján? Hogy felkeresse Ócsanád és Temesvárt és az előbbi helyen részt vegyen a búcsún.

Szent Gellértről legalább két dolgot mindenki tud: hogy ő volt Szent Istvánunk fiának, Imre hercegnek a nevelője, s hogy a budai Kelenföld hegyén (ma Gellért-hegy) gyilkolták meg pogány magyarok. Kissé többet szólva életéről, elmondhatjuk, hogy az olasz (velencei) főnemes szülők gyermeke már korán kitűnt lelki nagyságban és tudásvágyban.

Bencés szerzetes lett. A Szentföldre készült, de hajójuk viharba került, amely a dalmát partokon (ma Horvátország) vetette őket partra. Itt találkozott a pannonhalmi apáttal, aki majd bemutatta őt István királynak Székesfehérváron. Királyunknak annyira megtetszett egy Szűz Máriáról szóló szentbeszéde, hogy felkérte őt fia nevelőjének lenni. Gellért elfogadta a meghívást, és nagy szeretettel és buzgalommal látta el feladatát Imre és hazánk javára, hisz nemcsak az ifjú hercegnek, de a magyar római katolikus papoknak és egész népünknek nevelője lett a keresztény hitben. Iskolaalapítónak is mondhatjuk őt. (Például éppen Csanádon, amit akkor Marosvárnak hívtak, nemzetközi felső iskolát is alapított.) Templomok építtetője, plébániák létrehozója volt. Mondhatni ő szervezte meg rendtárcaival az első egyházmegyét. Méltán nevezte ki őt István a Csanádi Püspökség első főpásztorává. (1030). Halála nagy veszteség volt az egész ország számára. Bár szeretett volna Csanádon végső nyughelyet nyerni, csak rövid időre pihenhettek hamvai kedves templomában Ma kőkoporsója látható ugyan a Boldogságos Szűz főoltárképe alatt, de a hajdani templom sorsáról mégcsak semmi írásos adat sem ismert. A vértanú püspököt Szent László király idején avatták szentté István királlyal és Imrével egy időben (1083). Ma többek között festmény őrzi alakját, ami a Temesvári Egyházmegyei Múzeumban látható. A csanádi székesegyház előtt szobra áll.

Az ősi templom számos viszontagságon, átalakuláson ment át. A mai barokk épület is csodálatos, oltárképeivel, freskóival, szobraival. Megható volt benne részt venni az ünnepi szentmisén, amelyen az egyházmegye teljes papsága, a politikai élet helyi képviselői, a Gerhardinum egyházi líceum diákjai mellett számos különböző ajkú hívő vett részt. Jelen volt Gyulai püspök atya, a Szeged-Csanádi Egyházmegye korábbi püspöke is. Az oltárnál szolgálhatott plébános urunk is. A szent liturgia egyes szövegrészei magyar, mások román, német vagy latin nyelven hangzottak el. Az énekek, imák ugyanígy. Roos Márton püspök atya köszöntő soraiban hangsúlyozta, hogy e templom az Egyetemes Egyház találkozó helye, a békesség, a kegyelem, az áldás helye. A több nyelvű szentbeszéd Szent Gellért hitét állította példának. Ő sem érthette meg munkája „beérését”, de alázatos hittel fordult Istenhez, mert tudta, amit az aznapi evangélium is hirdetett: „Mindazt, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt, aki a mennyekben van.” (Mt 10, 32)

Temesvárt úgy ismerhetjük, mint az Osztrák - Magyar Monarchia legmodernebb vidéki városát. Ma is fejlett gazdasági, kulturális, politikai, vallási központ. Széles sugárútjait, több terét, parkjait, várát nem volt módunk igazán megismerni. De számos barokk, eklektikus, szecessziós épületéből mintegy csokorba szedetten nyertünk ízelítőt a város északi részének hatalmas terén. Fő célunk a Szent György-dóm megismerése volt.

A bazilika alacsony tornyai ellenére kívülről is impozáns XVIII századi barokk templom. Készült 1736 és 1773 között. Érdekessége, hogy mivel mocsaras területre épült, fa cölöpökre emelték. Mária Terézia 1756-os rendeletére lett a város főtemploma. Ekkor Temesvár már a Csanádi Püspökség székhelye volt. Lenyűgöző látványt nyújtott

a templom belseje is, amelyről a kántor úr tartott ismertetőt. A főoltárkép Szent Györgyöt ábrázolja, amint lováról lesújt a sárkányra. A kép Michelangelo Unterbergernek, a bécsi Stephans-dom oltárképei alkotójának műve. Az oltár két oldalán Avilai Szent Teréz és Borromeo Szent Károly szobra áll.

Csodálatosak a hat mellékoltár képei is, J. A. Schöpf német festő alkotásai. Különösen kifejezőek a Keresztrefeszítés és Mária látogatása Erzsébetnél című oltárképek. Értékesek a szószek és a mivesz színes üvegablakok is. A dóm előtt szép Szentháromság-szobor áll, az 1738-39-es pestis járvány emlékére.

A Temesvári Egyházmegye Múzeumában, megérkezvén a csanádi búcsúról, már Roos püspök úr titkára kalauzolt minket. Ő is szólt azokról a történelmi körülményekről, amelyek meghatározták az egyházmegye sajátosságait, hogy például miért érvényesült oly nagy mértékben a bécsi hatás az egyházi kultúrában is a Monarchia fennállásának idején. A távoli történelmi múltból alig van tárgyi emléküink vagy okiratuk. Legtöbb a 18-ik századi darab. De fényképes és írott dokumentumokat őriznek iskolák történetéről, (akár különböző felekezetekkel kapcsolatban is). Portrék vannak a korábbi püspökökről és jeles papi személyekről, mert vallják, hogy ezáltal is a keresztény hit kisugárzó lehetnek. Értékes, tanulságos út volt. Köszönet érte.

Bérces Mária Klára

VI. Ferences biciklitúra Csíksomlyó-Máriapócs

2013. AUGUSZTUS 23-29.

Nem gondolkoztam sokat azon, hogy elmenjek-e az első FerBiT-emre, amit csak elmondásokból és képekből ismertem. Mivel csupa jót hallottam róla, és az alkotóelemek is tetszenek – az Istenre figyelés, a beleváló társaság, a kerekedés – így felkerekedtem a cívisvárosból, Debrecenből, hogy Marosvásárhelyen csatlakozzam a társasághoz, akik mögött már két letekert nap állt. A fogadtatás is meglepetésszerű volt, hiszen Bonaventura testvér és két markos legény várt az állomáson, hogy abban a kései órában segítsenek a pakkomat a Bolyai Elméleti Líceumig szállítani.

Másnap, amikor a reggeli imádságra gyülekeztünk, még szét sem néztem igazán, helyet foglaltam valaki mellett, beszélgetni kezdünk, aztán lassan észrevettem, hogy csak ötödmagammal vagyok nő abban a nagy körben. Vártam, legyen a gyengébbik nemnek is egy kicsikét erősebb képviselője. Aztán jött egy férfi, jött még egy. Aztán jött egy legény, jött egy másik, harmadik... de végül 12-re ugrott a lányok létszáma a 45 fős társaságban.

A Vásárhely-Szamosújvár közötti kisforgalmú szakasz bemelegítés volt a következő napra a maga ca.100 km-ével. Volt lehetőségünk tehát a tájat csodálni, beszélgetni és a magunk csendességében ízlelgetni a zárandoklat „Legyen a Te hited szerint!” mottóját vagy a Tibor és Hugó testvértől kapott szellemi útravalókat. A Mezőségen napos, meleg időben tekertünk, így amikor sorra elhaladtunk a szép tiszta vizű tavak mellett, szinte kivétel nélkül mindenki arra gondolt, milyen jó volna megmártózni bennük. Az érdeklődés ellenére ez elmaradt, hiszen Szamosújváron vártak minket. Nem csak a plébános, Küsmödi Attila atya, hanem sok helybéli család is, akik befogadtak minket aznap estére. Kegyes volt az idő hozzánk, mert megvárta, míg véget ér a közös szentmise, és csak annak végeztével kezdett el zuhogni az eső.

Másnap reggel kipihenve, meglegedve érkeztem az induláshoz, és lelkesedve meséltem, hogy milyen nagyszerű vendégszeretetben volt részünk a családnál. Hamar kiderült, hogy ez nem volt egyedülálló, mindenki szuperlatívuszokban beszélt a szállásadóról.

Tele jókedvvel hagytuk el Armenopolist, vagyis Szamosújvárt, és nyakunkba vettük a dimbes-dom-

bos vén Szilágyot. Ez egészen 130 km-t jelentett Szilágysomlyóig. Aznap többször előkerült az esőkabát, de összességében az a nap is derűs volt. Nem különben a kedvünk, ahogy a lejtőket pillanatok alatt magunk mögött hagytuk, az emelkedőket pedig magunk alá gyűrtük. Ahogy hajtottunk a főutakon, rádöbentem, hogy akik elhaladnak mellettünk, mind szeretnek minket! Támogatnak azzal, hogy kikerülnek, fogadják a forgalomirányítóink jelzéseit, így vigyázva ránk, tehát ezzel ők is hozzásegítenek a célunkhoz, épségünk megőrzéséhez.

Szilágysomlyón egy kedves házaspár fogadta a FerBiT karavánt. Zárandokok számára tartanak fent egy házat, a néhány faházat és tavacsát is elbíró telken. Itt láttak vendégül minket másnap reggelig. Este Jóska bácsi megpróbálta a lehetetlent: összefoglalnia az El Camino zárandokút tapasztalatait néhány mondatban. Leghosszabb nap ide vagy oda, érdeklődve hallgattuk, majd alkonyatkor még többen bemerészkedtünk a hús vizű tóba, így az előző napi vágyunk is teljesült – ugyan más formában.

A lankák még inkább kisimultak, ahogy Kaplony, az ötödik állomásunk felé tartottunk. A nap szentjéről, Szent Ágoston életéről hallgattuk meg Mátyás testvér útravalóját, majd két társunk beszámolt az élményeiről, amelyeket a teljes Mária út végigkerekedése során szereztek. Ez a lapos útszakasz sem maradt egyhangú, mert bőven kaptunk az égi áldásból. Olyannyira bőven, hogy már alig éreztük az áldás-voltát, inkább visszszámoltuk a percek, hogy érkezünk meg a ferences testvérek kaplonyi kolostorához. A nap elején Bonaventura testvér felolvasott egy elmélkedést a zárandoklat jelentőségéről, amelynek egy mondata járt a fejemben egész nap, próbáltam kibontani, értelmezni: aki zárandokol, nem kikapcsolódik, hanem bekapcsolódik. Végül, amikor eleredt az eső ez a gondolat segített eltűnni a nehéz percek, a nehéz percek pedig megérteni a jelentését.

Többnyire vidáman érkezünk meg, igyekeztünk megmelegedni, felkészülni a szentmisére. Vendégszeretetben itt sem volt hiány; a házigazdák a tenyerükön hordozták minket, és itt is volt két család, akik befogadták magukhoz északára néhány zárandoktársunkat.

Az utolsó napunk következett a vasparipákon.

Alig pár kilométer után meglátogattuk azt a nagykirályi római katolikus templomot, ahol Hugó testvér első hittanóráit hallgatta. Az ő szülei és a plébános atya jóvoltából sok-sok finomsággal pótoltuk az elégetett energiákat, és lassan továbbindultunk az előző napokhoz képest jelképes távolságra fekvő Máriapócsra. Annál nagyobb volt viszont a fontossága a szakasznak, mert ezen a napon átléptük a magyar határt, hogy célba vegyük Szabolcs-Szatmár-Bereg megye görög katolikus kegyhelyét. A határnál várakozva úgy láttam, ez mindnyájunk számára jelentőségteljes pillanat volt.

Máriapócsra szóltanul, csengetve gurultunk be. Csak az én érzéseimről tudok beszélni: egyszerre örültem, hogy sok szép élménnyel gazdagon és gond nélkül teljesítettük utunkat, és búslakodtam, hogy ez a zárándoklat végét jelenti. A kegykép előtt a búslakodásért is hálát adtam, mert milyen jó helyen van az emberlány, ha azt akarja, bár tartana még!

Az a körültekintés, amellyel megszervezte Bonaventura testvér és sok segítőtársa a biciklitúrát, olyan páratlanul jó keretet adott annak, hogy sikere már csak rajtunk, résztvevőkön múlt. Ebben pedig nem volt hiba: amennyi nevetés besűríthető egy hétbe, annyit be is sűrítettünk! Az erős legények rendezték a csomagokat, az ügyes lányok tálalták az ebédet, a mozgékonyabbak segítették a fontolva haladókat, a türelmesek szóltak a mögöttük gurulóknak minden egyes gödörről.

Nekem a legtöbbet az jelentette, hogy ilyen, életet és Istent vidáman szerető személyekkel lehettem együtt, és az, hogy amikor este elcsend(es) ültünk a sok vidámság után, mindannyian őszinte hálával gondoltunk vissza minden napra. Csak sejtem, hogy ezért lehetséges az, hogy az efféle zárándoklatokon kétszeres ereje van az embernek mindenhez.

Fonay Emese Veronika

Tizenkettedik alkalommal találkoztak a sajtóapostolok

(VESZPRÉM, 2013. SZEPTEMBER 27–29.)

A Balaton-felvidék ősi települése, a „királynék városa”, Veszprém, a Bakony hegyeitől övezetten ez év szeptember végén nemcsak a Mihály-napi vásárra várta simogató napsütéssel a vendégeket, hanem a Davidiánumba illetve a Szaléziánumba is, ahova az ország különböző pontjairól érkeztek katolikus újságírók. Az előbbi szálláshelyül szolgált, az utóbbi az előadások és az ellátás, valamint a látnivalók színhelyéül.

Mi volt a célja a találkozóknak? Segítséget, útmutatást kapni az egyházközségi lapok (legyenek bár papír alapúak vagy weblapok) írásához/szerkesztéséhez, no, és persze felújítani barátságokat, vagy szerezni újabbakat, s az élmények, benyomások révén elmélyíteni nemcsak tudásunkat, de hitünket, magyarságunkat is.

A Szaléziánum Érsekségi Turisztikai Központ Szalézi Szent Ferencről (1567–1622) kapta a nevét, aki maga példaképe lehet minden tollforgató embernek. Oly korban élt ő, mikor a katolicizmusnak szinte a létéért kellett küzdenie nemcsak szülőhazájában, Franciaországban, de mondhatni egész Európában. Szelíd, de határozott egyéniségével és

írásaival tudta „visszahódítani” emberek sokaságát a katolikus hitnek.

Az előadásokat hallva például a „magyar szentcsalád”: Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre életéről, s látva az emlékeket (templomokat, kápolnákat, használati tárgyakat, műalkotásokat stb.), amelyek nevükhöz fűződnek, önkéntelenül is az juthatott eszünkbe: ilyennek kellene lennünk, ezt az embertípust kell népszerűsíteniünk írásainkban. Mindezt felelősen, hitelesen, szép és helyes nyelvezettel.

Az előadások, a kiállítás- és múzeum-látogatások, a Szent György-kápolna és a B. Gizella-kápolna megtekintése, minden, amit láttunk-hallottunk, ezt sugallta.

A Szalézi Szent Ferencről mondtak állnak sok nagy egyházi személyiségre is, akikről volt alkalomunk hallani, s látni a velük kapcsolatos emlékeket.

Hol voltak ilyen alkalmak? Az Érseki Palotában például, ahol dr. Márfi Gyula érsek úr szavait hallottuk a neves püspök elődökről (Vetési Albert, Padányi Bíró Márton, Ranolder János, Hornig Károly, Bánáss László, Mindszenty József és mások.) Büszkéek lehetünk rá, hogy a nagy tudású, nagy műveltségű Bánáss László templomunknak is volt plébánosa (1942–1946). Sokat tett Debrecen szegényeiért, a plébánia épületének szebbé, komfortosabbá tételéért. Itt, a Szent Anna-templomban történt veszprémi püspökké szentelése 1946. november 30-án. Püspöki ténykedése 1949-ben bekövetkező halálával ért véget. Még protestáns testvéreink is nagy elismeréssel méltatták munkásságát.

De térjünk vissza Veszprémbe! Itt ugyancsak az érsek atya, bemutatta az érseki kápolnát. Nagy Károly apát, kanonok, plébános úr a Szent Mihály-bazilikában szentmisét tartott a számunkra. Másnapi előadásában szólt Szent Anna példájáról, Boldog Gizelláról, (akit misszionáriusnak nevezett, mint Szent István tetteinek ösztönzőjét és megerősítőjét). Szent Imréről elmondta, hogy korántsem egy örökké ájtatoskodó, „lágú” ifjú volt, hanem uralkodásra felkészített, határozott férfi. Láttuk a főegyházmegyei gyűjtemény több kiállítását Udvarhelyi Erzsébet szakszerű tárlatvezetésével. Meghallgattuk az érsekséggel való kommunikációról Pálfalviné Ősze Judit igazgatót, aki szinte egész idő alatt fáradhatatlanul a csoporttal tartott. Láttuk az érseki levéltárat és könyvtárat, Veszprém több mint ezer éves katolikus múltjának tanúit és tanúsítóit.

Hallottunk az internetes munka új és új lehetőségeiről. A kiscsoportos tevékenységeken pedig ki-ki érdeklődése szerint a honlapszerkesztés vagy a lapszerkesztés szakmai problémáival, illetve a helyesírás készülő változásaival ismerkedhetett.

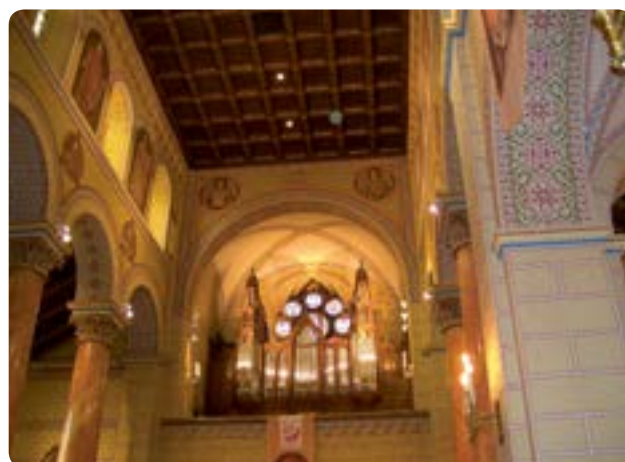
A találkozó meggyőződött arról, hogy van helye az egyházi sajtóban is az internetes megjelenésnek s a

világhálóról nyert információknak, ha felelősséggel kezeljük őket. Felelősségünkre utalt Toldi Éva újságíró, magyartanár előadásának már a címe is: „Nem csak hír – üzenet mindenkinek”. Írásunk üzenetünk, s az sem mindegy, milyen üzenetet közvetítünk általa Egyházunkról!

Engedtessek meg még szólnom a Szent Mihály-bazilikában tartott ünnepi szentmiséről és magáról a templomról. Nem ez volt a Szent István-alapította ősi templom. Az egy rotunda (körtemplom) lehetett, amelyik már Géza fejedelem idején állhatott. Ennek maradványaira épült a 13. században a Szent György-kápolna, amelyet most már csak karbantartott romjaiban láthattunk. A tatár, török, labanc elleni háborúknak, no, meg a belső viszálykodásoknak és a természeti csapásoknak „sikerült” ezt is lerombolniuk, de az Isten hajléka mindig „újjaéledt”, valamit a korábbi stílusából mindig megőrizve. Felemelő érzés volt itt szentmiséket hallgatni. Vasárnap az érsek úr szentbeszéde a hit mibenlétéről szólt. Hinni annyi, mint fejet hajtani Isten akarata és hatalma előtt, ahogy tette Natanael az evangélium szerint: „*Rabbi (azaz Mester) te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya*” (Jn 1, 49). Az érsek atya által idézett költők vallomásai is igazolják, hogy az ember hiába akar küzdeni Isten „fennhatósága” ellen, Babitscsal be kell vallania: „*Szabadon se vagyok szabad.*” Ady Endrével pedig mindnyájan elmondhatjuk, hogy „*Istenhez hanyatló árnyak*” vagyunk. És József Attilával sóhajthatjuk: „*Fogadj fiadnak, Istenem, / hogy ne legyek kegyetlen árva.*”

Zárásul az elismerés hangján mondunk köszönetet mindenért. Hogy kissé „túl sűrített” volt a program?– azért is. Hogy jó lett volna több időt hagyni a város megismerésére vagy a műhelymunkára? Mindez eltörpül a látottak, hallottak értékei mellett.

Bérces Mária Klára

Új rovatot indítunk lapunkban **Imaszándék** címen, ahol egy-egy mondatban felsoroljuk azokat a kéréseket, melyekre Olvasóink imádságát kérjük. Valamint bátran küldjük el kéréseinket az Impresszumban megadott bármely e-mail címre, vagy adjuk le a Plébánián, hogy lapunk következő számába beletehessük.

„Azt is mondom nektek: Ha ketten közületek valamiben egyetértenek a földön, és úgy kérik, megkapják mennyei Atyámtól. Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.”

(Mt 18, 19-20)

Imaszándék

- Megtérésemért, lelki-testi gyógyulásért, családjáért, pápáért, papságért, hazánkért, békességért, szeretetért
- Lénárt Zsóka Eszter 13 éves gyermek gyógyulásáért
- Lányom teljes gyógyulásáért, megtéréseért és azért, hogy ne féljen – feleslegesen ne gyötörje magát, sem a környezetét. Adjon az Isten egészséget, hozzáillő társat, olyan munkát, amit szeretettel tud végezni... És kérem, hogy tudjon végre örülni!!! Isten adjon neki élő hitet! egy édesanya
- Családom megtéréseért, lelki-testi gyógyulásért, bűneink bocsánatáért, papságért, világbékéért, ifjúságért, magam lelki gyógyulásáért
- Papokért, tanítókért és az egyház lelki békéjéért
- Soltészné Radvánszki Edit nagybeteg gyógyulásáért, és családjáért
- Fiatal pár megtéréseért
- Sikeres vizsgáért
- Munkahely jó teljesítéséért
- Istenre való hagyatkozás
- Párkapcsolatban felismerni Isten akaratát
- Dombrádi család élő és † tagjaiért
- Meg nem született gyermekekért és szüleik lelki nyugodtságáért, üdvéért
- Rózsafüzér társulatokért
- A Nyitrai család élő és † tagjaiért
- Fehérvári Imréné gyógyulásáért
- Csák Ferencné gyógyulásáért
- A Csík család egészségéért, leendő gyermek születéséért
- Lénártné Katalin gyógyulásáért
- Dombrádi Éva gyógyulásáért
- Barbara és Adrienn testvérünk lelki gyógyulásáért
- Irma testvérünk súlyos beteg gyógyulásáért
- Bonivárt Vivienn 17 éves gyógyulásáért
- Súlyos beteg gyermekért, kérem az Ima által Isten segítségét. Köszönöm
- Egy epilepsziás 13 éves kislány gyógyulásáért

Szerk.

Felhívás

A Debreceni Katolikus Figyelő szerkesztősége továbbra is várja azokat az Istennek címzett kéréseket, amelyekért mások is imádkozhatnak. Az imaszándékokat a Szent Anna székesegyház újságos polcán elhelyezett zárt dobozban is gyűjtjük, és az újság következő számában közzé tesszük.

„Hordozzátok egymás terhét, s így teljesíteni fogjátok Krisztus törvényét.” (Gal, 6,2)

Gondolatok a hit éve kapcsán

„AZOKNAK, AKIK HISZNEK ISTENBEN, NEM SZÜKSÉGES MAGYARÁZAT;
AZOKNAK, AKIK NEM HISZNEK ISTENBEN, SEMMILYEN MAGYARÁZAT NEM
LEHETSÉGES.”

A mai materialista világban nagyon gyakran csak azt fogadjuk el, ami logikai úton, „észérvekkel” megmagyarázható, érzékszervi vizsgálatokkal alátámasztható. Akik pedig megpróbálnak túljutni az érzékszervekkel felfogható anyagi világon, gyakran csak addig jutnak el, hogy valami homályos, sokszor szándékosan ködösített eszméssel magyarázzák a természetfölötti dolgokat, jelenségeket. Holott Isten létére nem kell és nem is lehet magyarázatot alkotni, nem lehet az Ő létezését tudományos úton bebizonyítani. Sőt ha lehetne, akkor sem lenne rá szükség, hiszen a hitet a Szentlélektől kapjuk, magyarázat nélkül. Jó lenne, ha az emberek mindenféle görcsölés és kényszeres érvelés nélkül rá tudnának hagyatkozni a hitre, Isten létére, és alázattal elfogadni azt, hogy nem ők a mindenhatók, hanem az Isten. Sokszor elgondolkodtam azon, hogy miért nem merünk túlmerészkedni a látható világ jelenségein, miért lett az emberiség ennyire a mai világ, az anyagi dolgok foglya. Talán mert akkor rá kéne döbbernünk, hogy a számtalan technikai vívmány ellenére sem vagyunk képesek mindent megérteni, megmagyarázni? Talán azért, mert ha elfogadjuk, hogy van Isten, akkor be kell látnunk, hogy nem mi vagyunk a teremtés csúcsa?

Hogy mégsem vagyunk annyira tökéletesek, amint azt szeretjük magunkról képzelni? Vagy talán félünk a túlvilági léttől, tetteink következményétől?

Érdekes és elgondolkodtató, hogy sok igazán zseniális természettudós jutott el oda kutatásai során, hogy lennie kell valakinek, Aki a világot teremtette, a rendező elv alapján megalkotta ezt az univerzumot. Tehát még azok is, akiknek az volt a hivatása, hogy magyarázatot találjanak a Föld, az élet keletkezésére és jelenségeire, nos, még ők is arra a végső következtetésre jutottak, hogy Isten a teremtő. Még az idei fizikai Nobel-díjat kapott részecske is az „Isteni részecske” elnevezést kapta, tehát napjaink természettudományos kutatói is eljutnak Isten létezéséig.

De talán nem kell ennyire messzire mennünk, ha Őt szeretnénk megtalálni. Elég, ha pár percre leülünk csendesen a templomban, megcsodáljuk a teremtett világ szépségeit, vagy az embertársunk iránt érzett szereteten keresztül felfedezzük Istent. Mert akik hisznek Istenben, azoknak semmilyen magyarázat nem szükséges.

Dr. Telek-Haberberger Andrea

Gondolatok a Hit évének lezárása alkalmából

XVI. Benedek pápa a 2012. október 11-től 2013. november 24-ig terjedő időszakot a Hit évének hirdette meg, és két fontos célt jelölt meg. Az első önmagunk hitének felülvizsgálata és újból való megtérésünk, a másik, hogy jobban forduljunk embertársaink felé azzal, hogy Jézus szavait követve: „*Menjetek tehát, és tegyetek tanítványommá minden népet*”. (Mt 28, 19) Annyit gondolkodtam róla, hogy számomra mit is jelent ez a szó, hogy *hinni*, mikor fogom elérni azt az állapotot, hogy olyan feltétlen odaadással tudjam azt mondani az Úr hívó szavára, hogy legyen meg a Te akaratod. Honnan vette Mária és József azt a bátorságot, feltétlen odaadást és elfogadást, amikor az Úr hívó szavára azt felelték, hogy *legyen a Te igéd szerint*?

Pedig nem lehetett könnyű abban a korban ezeket a döntéseket meghozni, ugyanis emberi szemmel Mária megesett lánynak volt tekinthető és József is habozott Őt magához venni, de az Úr szavára mégis elfogadta annak az akaratát, pedig ez az egész életüket megváltoztatta.

Sokszor vagyunk tele félelmekkel és valljuk meg a mai világunk ennek nagyon jó táptalaja.

Sok a gond, probléma, félelem a jövőtől, mit fog hozni a holnap, lesz-e munkahelyem, meg tudom-e őrizni az egészségemet, mi lesz a családommal, a gyermekeimmel, hogyan fogom megoldani az anyagi gondjaimat. Ilyen körülmények között bizony nagyon nehéz kimondani azt, hogy legyen meg a Te akaratod. Az életben sokszor kerülünk döntések elé

és valahogy nem merjük rábízni magunkat az Úrra, pedig igazából Ő tudja, hogy mi a jó nekünk. Ha magunkba nézünk, akkor rá kell döbbsenni, hogy sokszor perlekedünk az Úrral, hogy „miért Uram, miért érdemeltem meg ezt vagy azt”, és ez azért van, mert más az ember és más az Isten gondolkodása. Ilyenkor eszembe jut a nagyapám mondása, hogy „gyermekem nem minden rossz jó ártalomra”. És az tényleg így is van. Biztos vagyok benne, hogy mindenkinek voltak már az életében olyan pillanatai, amikor rádöbbsent, hogy ha valamit nagyon akart és nem sikerült, később beigazolódt, hogy valami rosszabbtól mentette meg az Úr.

Gondjaink megoldására csak egyetlen lehetőségünk van, ha rábizzuk magunkat Istenre. Higgyük el, hogy Ő sokkal jobban tudja mi a jó nekünk, csak ehhez el kell jutni a hitnek arra a fokára, amire Mária és József eljutott, hogy feltétel nélkül és maradéktalanul átadjuk magunkat Neki. Nem feledhetjük azt sem, hogy milyen nagy árat fizetett értünk Jézus és mi sokszor elkótyavetyéltük önmagunkat. Ezért jelentős a Hit éve célkitűzése az önmagunk felülvizsgálata és megújulása. Elsősorban magunkat kell megváltoztatni. Azt nem tudjuk, hogy mit hoz az újesztendő, de én már azt tudom,

hogy nekem mit kell belevinnem. Ha a világ sorsa nem is rajtam múlik, de az igen, hogy az én életemben és a családomban háború lesz-e vagy béke. Hogy indulataimban mérget sugározom szerettem felé, vagy az Úrtól kapott szeretetemet és türelmemet. Nem az a fontos, hogy a hitünk, szeretetünk lángja pislákol-e, kialudt-e, hanem csak az, hogy van-e benned elég erő az újrakezdéshez, a talpra álláshoz, ahhoz, hogy újból fellobogj és lánoglj. Ehhez nagy szükség van a Szentírás forgatására, mert abból sok kérdésre kaphatunk választ.

Az egyik hittanos társamtól nemrégiben kaptam meg a Pásztón megtartott IX. Váci Egyházmegyei Találkozó kis füzetecskéjét. Ennek a találkozóknak a jelszava „Ne félj, csak higgy!” (Mk 5, 36) A találkozó himnuszát a Forrás zenekar vezetője Serfőző Gábor írta, és annak a refrénje nagyon figyelemre méltó:

„Ne félj csak higgy, hisz az élet vár reád. Nem vagy egymagad az ösvény rád talál

Ne félj, csak higgy, és lépj bátran reá, nem tévedhetsz el Jézus oldalán.”

Bízom benne, hogy a Hit éve hozzájárult és segít abban, hogy hitünkben megerősödjön – ha csak egy kicsit is – de jobba tegyék a világot.

Csicsovszkiné Dr. Szilassy Emília

Halhatatlan

Nem bírta kinyitni a szemét. Élettelen keze a jéghideg padlóra hullott, megtörve ezzel a sötét folyosó csendjét. Rongyosra szagotott ruhájával kegyetlenül játszott a huzat-hozta szél.

Falfehér, vértelen arca hirtelen megrezdült. Szíve újra felgyorsult, mellkasa megemelkedett, tüdeje megtelt levegővel. A vér visszatért a fejébe. Szemhéja lassan felemelkedett, méregzöld szeme üvegesen meredt a sötétbe. Elfordította fejét, nyakába belehasított a fájdalom. Oldalára fordult. Vállából még mindig szivárgott a vér. Csak ott érte szúrás. A többi csupán felszínes karcolás volt.

Felült. A folyosó két végén nyitott ajtókon át szűrődött be a fény. Bal kezével hideg rácsba kapaszkodott, és felállt. Nem tudta, hol van. Nem tudta, mi történt. Nem is érdekelt, ahogy semmi más sem. Valaki megfogta ép vállát. Legyengült testét könnyedén irányítva, az idegen határozott mozdulatokkal hátrahúzta őt, és egy padra fektette. Feje puhára érkezett. Nem volt ereje nyitva tartani a szemét.

Homlokához puha kezek értek. Gyógyító balszamok illatát érezte rajtuk. A kínzó fájdalom eltűnt a testéből. Nyugodtan és hangtalanul vette a levegőt. A teljes biztonságérzet alig észrevehető mosolyt festett az arcára. Mire teste újra ép volt, lelke is felkészült, hogy elhagyja. De még látni akarta megmentőjét. Utolsó erejéből kinyitotta immáron ragyogó szemét, melyből kicsordult a hála és a búcsú könnycseppje. De nem volt vele senki. Újjáéledt lelke ott pihent megtisztult testében még egy magányos pillanatra, majd olyan szabadon, mint ahogy beleköltözött, el is hagyta azt.

Kertész Ágnes

LAPZÁRTA!

Következő számunk 2014. március 5-én, hamvazószerdán jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2014. február 9-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe beágyazva!

Köszönettel: a szerkesztőség

A hit világossága

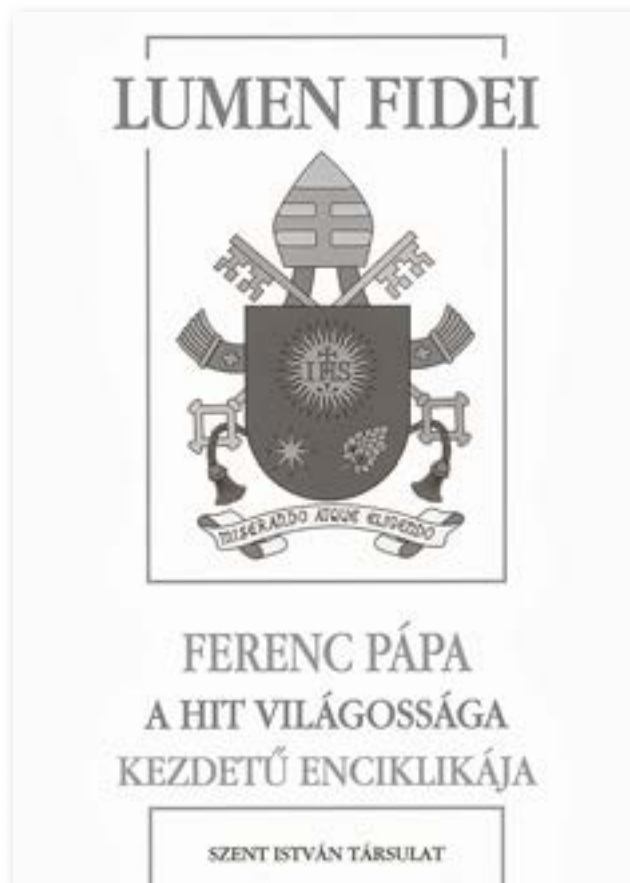
FERENC PÁPA ENCIKLIKÁJÁNAK

ISMERTETÉSE

Négykezes enciklikának is nevezhetjük, mert még XVI. Benedek pápa kezdte el, de Ferenc pápa fejezte be. Alapvető dolgokra utal, hiszen Jézus mondja „*Én világossággal jöttem e világba.*” (Jn 12, 46) Aki hisz az lát, olyan világossággal lát, amely megvilágítja az út teljes hosszát. Vele szétválasztható a jó és a rossz. A hit képes megvilágítani a teljes emberi létet, hiszen a hit az élő Istennel való találkozásból fakad. A hit egyrészt a múltból fakad – Jézus életére való emlékezés – de a jövőből érkező világosság is. Nem befejezett tényként tekintünk a hitre, mert mindig táplálni, erősíteni kell.

A hit utat nyit előttünk és kíséri lépteinket a történelemben. Ábrahám esetében egy személy hitének formálódását érjük tetten. Az Úr hívására való odahallgatásból fakad, belép az Isten Szava által nyitott térbe. Hisz az ígéretet tevő Istennek, a hűséges Isten pedig megadja az embernek azt, amit ígért. Ábrahám hitének nagy próbája Izsák feláldozása. Izrael hite a várakozásra épül és ennek beteljesedésére. A keresztény hit már Krisztusra koncentrál. A keresztény hit azt jelenti, hogy hit a teljes szeretetben. Krisztus szeretete a megbízhatóságot bizonyítja: életét adta a bűnösökért. Ezt pedig kéri tőlünk a rendíthetetlen szeretetbe vetett hitet. Ha vele egyesülünk, akkor az Ő szemével látunk. A keresztény hit az Ige megtestesülésébe és testi feltámadásába vetett hit és belépett a történelmünkbe és életünkbe. A Krisztusba vetett hit azért üdvözít, mert átvezet a teljes Szeretetbe. A hit nem magánügy: ez vonatkozik arra, hogy hirdetni kell, megvallani mások előtt is – közösségi oldala is van. A hitigazság nélkül nem üdvözít, az Igazságot megvilágosítja a hit és messzebbre lát. A szeretet egyesülni akar a szerető személlyel. A szeretet csak akkor lehet időben maradandó, ha az igazságra épül. Igazság nélküli szeretet képtelen maradandó köteleket létrehozni. A szeretet nélküli igazság rideggé válik. Szemet és szívet nyit a szeretet.

János evangélista szerint hinni azt jelenti, hogy hallani és egyidejűleg látni. Szent Ágoston: „*Szívvvel megérteni: ez a hit.*” Figyelni arra is hogyan erősíti egymást a hit és az ész. A hit világossága megvilágosít minden emberi kapcsolatot. A hit a teremtés misztériumának csodálatára hív. Isten fényesség és megtalálhatják, akik tiszta szívvel keresik őt, tehát

engedjük magunkat vezetni. A hit úgy jelenik meg, mint út, keljünk tehát útra, hogy tegyük a jót. A hit természete szerint kitárul a „mi” felé, mivel egy nagy közösséghez tartozunk. A szentségek a hit szentségei, ezért a hitnek szentségi struktúrája van. A hit átadása elsősorban a kereszttség által történik. A hit nem elszigetelt egyéni akció, mivel a hit Isten ajándéka, senki sem keresztelheti meg önmagát.

A hit szentségi természete leginkább az Eucharishtiában mutatkozik meg. Emlékezet és felemel a láthatatlanba. Az imádság és a tízparancsolat betartása bizonyítja, hogy megnyíltunk Isten szeretete előtt. Nagy Szent Leó: „*Ha a hit nem egy, nem is hit.*” A hit egy a megismert és megvallott Isten egysége miatt. Egy a hit, mert egy az Úr. Egy a hit, mert az egész Egyház, osztozik benne. A hit egysége az élő szervezet egysége. A hit azoknak a tanúknak a hűségére támaszkodik, akiket az Úr választott ki erre a feladatra. A hit és a szeretet segít építeni a társadalmunkat. A hit a családi élet alapja is, elmélyíti és élteti a kapcsolatokat. A hit tanítja a megbocsátás lehetőségét is. Ha a hit megfogyatkozik, akkor fenyeget a veszedelem. A hit, mint lámpás, vigasztal a szenvedésben is. A Boldogságos Szűz a hit anyja segítsen bennünket, hűségesnek lenni.

Orosz Lőrinc *prepost-plébános*

Hit és éneklés

Szabó Csaba Péter a debreceni Szent József Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium végzős, 13. D osztályos, a népi éneklés területén nagy tehetségű diákja a gimnáziumi éve alatt számos versenyt tudhat maga mögött, sok esetben arany, kiemelt arany éremminősítéseket. Mindemellett teológiai pályára készül. Vele beszélgettem.

– Népi éneklés? Hogyan kezdődött?

– Szakolyi származású vagyok, az általános iskolát is ott végeztem, és a szakolyi helyi népi énekektől, pontosabban kezdetben Popovics Miklósné, Marika nénitől, a helyi asszonykórus, a Hajnal Csillaga vezetőjétől sajátíthattam el azt a tudást, amely a népi énekléshez szükséges.

Amikor a családommal Debrecenbe költöztünk, akkor kezdtem el különórákra járni. Majd a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola népi ének szakos növendékeként foglalkoztam a népdalokkal. De Szakolyba még azóta is visszahúz a szívem, hiszen szüleimmel a hétvégéket általában ott töltjük, így szerencsére sokat tudunk a helyi Hajnal Csillaga asszonykórus tagjaival együtt próbálni.

– Megemlítenél néhány versenyt, rendezvényt, ahol énekeltél?

– Ezek nagyrészt megyei versenyek, de részt vettem a Keresztény Ifjúsági Találkozó népdalverse-

nyén, az országos népdaléneklő versenyen, ilyen rendezvény volt még a 2012-es Fölszállott a páva is.

– Görögkatolikus papi pályára készülsz. Honnan jött ez az indíttatás?

– A családom több generációra visszamenőleg görögkatolikus. Elsősorban a családomtól kapott hit az, ami táptalaja volt az ezirányú elköteleződési szándékomnak. Azt gondolom, hogy a Szent József Gimnáziumban eltöltött öt esztendő követően szép folytatás lehet a papnevelő intézet, s remélem ezáltal lépek arra az útra, amit az Isten kijelölt számomra.

– Anépiekléssel milyen terveid vannak a továbbiakban?

– Ebben az esztendőben már a népi éneklést szüneteltetni szeretném. A tanulmányaimra akarok koncentrálni, a napokban tettem le a német egyházi szaknyelvből a Theolingua nyelvvizsgát. Szeretnék most már a hittan és a humán tárgyak felé elköteleződni. Az éneklésnek méltó lezárásaként egy CD-t sikerült kiadni, melyhez ezúton szeretném megköszönni iskolámnak szíves támogatását. Mindemellett azt gondolom, hogy a teológián sem hagyok fel az énekléssel teljes mértékben, hiszen egy papnak sem árt, ha szépen énekel, hiszen így is hirdethetem az Igét!

Isten áldását kívánom életedre, erőt és kitartást a tanulmányaidhoz!

Dr. Gáti Magdolna

Kismama csoport indult a Szent Anna Főplébánián

Szeptember 12-én indult útjára a plébánia kismama csoportja. A közösség Békési Izabella kezdeményezésére és Lőrinc atya támogatásával jött létre. Izabella több mint egy éve lakik családjával Debrecenben, és előző lakóhelyén, Máriabesnyőn szerzett kismama csoportbeli tapasztalatait és lelkületet szeretné továbbvinni az itteni egyházközségben. Mivel a Szent Anna Főplébánián nem működött hasonló csoport, megkereste a plébános urat ötletével.

Ennek a heti rendszerességgel találkozó csoportnak a célja összegyűjteni az egyházközségen belüli várandós vagy kisdedkorú gyermeküket nevelő édesanyákat, hogy közösen énekelve, imádkozva, beszélgetve töltsék együtt idejüket.

A délelőttöt énekléssel kezdjük, majd közösen elmondjuk az édesanyák napi imáját, a Szent Mónika imát. Ezt követően mindenki saját szavaival is imádkozhat, imaszándékot mondhat, háláját fejezheti ki. Az imaszándékokért együtt elmondjuk a Dicsőséget. Terveink között szerepel, hogy bizonyos alkalmakkor előre megbeszélte témát dolgozunk fel (gyermeknevelés, házasság, hit témakörében). Igény szerint előadókat, foglalkozás-szervezőket is meg szeretnénk hívni összejöveteleinkre.

Jelenleg négy édesanya jár a csoportba gyermekeivel. Mialatt a kismamák imádkoznak, beszélgetnek, gyermekeik mellettük játszanak, egymással ismerkednek, hallgatják az énekeket, imákat. A gyermekek igénye szerint lehet etetni, szoptatni, pelenkázni, játszani – helye van a sírásnak és a nevetésnek egyaránt.

Úgy gondoljuk, hogy a gyermekek napirendjét nehéz megborítani, ezért lehetnek olyan édesanyák, akik nehezen mernek elindulni. Ennek ellenére, szeretettel hívunk és várunk minden anyukát, aki társaságra vágyik, és szeretne egy olyan közösséghez tartozni, ahol a résztvevők hasonló élethelyzetben vannak és azonos az értékrendjük. Bizunk abban, hogy a közös imádságok és a Szentlélek segítségével egymást segíteni és támogatni tudjuk, osztozunk örömeinkben, bánatainkban.

A valahova tartozás a mély kötődéseket táplálja. Azok az emberek, akiket szoros kapcsolatok támogatnak, kevésbé sérülékenyek és könnyebben meg-

küzdenek a problémákkal. Minden édesanyának szüksége lehet különböző támogatásra: segítségre a gyermekneveléssel járó felelősség elviselésében, nevelési tanácsokra, vagy egyszerűen csak bátorításra.

A máriabesnyői Szent Mónika kismama csoport tagjai így vallottak közösségükről:

– „Közösségben lenni nagyon fontos, ez gyakorlatilag a kereszténység lételeme”.

– „Jó volt, hogy gyerekestül lehet elmenni valahová a bejárásból”.

– „A kismamacsoportnak köszönhetem a hitemet és a személyes kapcsolatot Istennel. Itt nem számítok sok gyerekesnek. Személyes életpéldák vannak. A kismamák hogyan viszik személyes életüket, dolgaikat.(...) Az egyház megtartó erő”.

– „Hitemben megerősített, és abban, hogy az imának ereje van. Szüléseimnél is éreztem a közösség imáját. Voltak gyógyulások is. Volt, akit a jó példa erősített meg a klubban, hogy lehet vállalni több gyereket is”.

Ezzel az ismertetővel és a másik közösség hitvallásával – amely bátorítást adott nekünk a debreceni csoport létrehozására – hívjuk és várjuk mindazokat, akik kedvet kaptak az imádságos együttlétre.

A kismama csoport csütörtökönként délelőtt találkozik a székesegyház 7-es termében 9 órai kezdettel. A kezdés időpontja rugalmas, ajtónk nyitva áll a később érkezők előtt is.

Békési Izabella és Rakonczásné Stieglmayer Anita

Tisztelt Fiatal Kortársam!

Tudom fura, hogy levélben kereslek meg téged egyszer látott ismerőst, de tudod a múltkor, amikor láttalak a templomban, nagyon meglepődtem; hárman voltatok, nevetgéltek, és a mise végén kirohantatok, majd autóba ültetek, és zenét hallgattatok, pedig akartam mondani nektek valamit. Igen, gondolod, hogy most az következik, hogy jó leteremtelek, hogy nem így kell viselkedni egy templomban. Nem, nem ezt akarom mondani: azt mondtam volna el neked, hogy Isten a javadat akarja, így én is a javadat akarom, persze már ezt elég sokszor hallottad a szüleidtől is, mert én is elég sokszor hallottam, így nem mondom meg mi a jó számodra, mert én hiszem, hogy benned ott van a jó. Akkor minek ez a levél? Miért kereslek meg így váratlanul és „bunkó” módon levélben, és miért nem tudom elmondani szóban? Mert amikor látlak, mindig mással vagy elfoglalva. Amikor bejöttél a templomba, akkor is a barátaiddal voltál elfoglalva, aztán az autóval, meg a zenével, aztán a szórakozással, aztán gondolom a barátnőddel, aztán a következő partival, a munkával, az egyetemmel, a tanárokkal, az iskolával és mindig mindenben magadat keresed, de nem is magadat, hanem az Istent és a boldogságodat. Hű, na, most meg azt gondolod, most jön a papolás, hogyha „Istent megtalálom, akkor mindent megtalálók” pedig hidd el, őszinte szívből mondom, ez valóban így van. Tudom, hogy más az érdeklődési köröd, és Isten nagyon távol áll tőled, vagy lehet és még inkább az, hogy nagyon közel van hozzád. Biztosan voltál már nagyon magad alatt, ilyenkor gondolkoztam el én is az élet nagy kérdésein, és a kérdéseimre csak hangulatok jöttek és nem válaszok, és egyik hangulatból estem a másikba, ami vagy jobb volt, vagy rosszabb és mindvégig tudtam, hogy az életemnek nincs gerince. Tartalmat kerestem az életemnek, ami megmondja, hogy ki vagyok én. Nem identitást, hanem gerincet, amire építhetem az életem. Ami az életed értelme, az vagy. Mi az életed értelme? A szórakozás, akkor mások is csak szórakozni fognak veled. A munka? Akkor mások csak dolgozni fognak veled. A szeretet? Akkor mások szeretni fognak téged és te is őket. Tudom, hogy mindezek mellett, ahogy egy ortodox szerzetes írja: „Sár vagy, nincs semmilyen értéked, ideoda dobálnak, építenek belőled, egyik formából a másikba gyúrnak át téged, mint haszontalan anyagot. A Teremtő pedig rád lehelt, s az élet lelkét adta neked, és lásd rögtön gondolkodó emberré váltál. Beszélsz, dolgozol, írsz, tanítasz, Istennek egy szerkezete lettél”. Ez az én

életem gerince, hogy Isten „valakit” akar kezdeni velem. Ugyanakkor persze most feltört belőlem a pap, de hidd el kedves ismeretlen kortárs, nem a harag vezérel, mert haraggal nem lehet nevelni, sem vezetni másokat, csak szeretettel. És tudom, hogy szidalmak hatására nem szelidülsz meg, csak a szeretet hatására. Ezért is ismeretlen ismerős nem szidlak, mert mindnyájan a saját körülhatárolt és kialakított szellemi otthonunk lakói vagyunk térképekkel és irányjelző táblákkal. Ez lenne az identitásunk. És ismeretlen, aki talán el sem olvasod levelem, mert mással vagy elfoglalva, vagy, mert nem jutsz hozzá, imádkozom érted. Mi volt ennek a levélnek az értelme? Talán ami az életednek is. Semmi vagy minden. Értelemkeresés és Istenkeresés egy olyan világban, amely engem is, és téged is eldobható, lecserélhető, kirúgható senkinek néz. Isten számára viszont igazgyöngy vagy, amelynek értéke messze túlmutat, amelyért az Emberfia feladja mindenét, még az életét is. Most búcsúzó: talán még látjuk egymást valahol, és talán akkor már merünk beszélni is, és nem csak nevetni és kuncogni, azaz akkor talán már életünknek lesz értelme és gerince. Kívánok neked szép időtöltést és gerinces életet ebben a csodálatos világban!

Őszinte tisztelettel: Nagy Csaba atya.

Ui.: Ne feledkezzél meg értelmes életet élni!

Országos katolikus tévét indul Magyarországon

A BonumTV néven már 2012 decembere óta működő médium az első olyan televíziós társaság Magyarországon, amely vállalja a katolikus, keresztény értékek közvetítését műsoraiban. A csatorna 24 órás adása 2014 januárjától több kábelhálózaton is elérhető lesz.

Böjte Csaba ferences szerzetes, a BonumTV védnöke a magyar nyelvű katolikus televíziót az egykori Szabad Európa Rádióhoz hasonlította, mely éveken keresztül „a remény hangja volt sokak számára”. Abban bízik, hogy a vatikáni eseményeket rendszeresen élőben közvetítő magyar nyelvű katolikus televízió országos megjelenésével nemcsak a katolikusokhoz fog eljutni Ferenc pápa reményt adó üzenete.

A 20 éve működő, mára közel 80 erdélyi gyermekvédelmi házból álló Dévai Szent Ferenc Alapítvány alapítója, elmondása szerint azért vállalta a televízió fölötti védnökséget, mert gyermekvédelmi munkája során azt tapasztalta, hogy egyre nagyobb igény mutatkozik egy olyan reményt adó, és összefogásra sarkalló kommunikációs eszközre, mely képes az egyént folyamatosan megerősíteni Krisztusba vetett hitében.

„A BonumTV a Katolikus Egyház útmutatását követve kívánja használni a modern kommunikációs lehetőségeket, hogy a párbeszéd színtere lehessen” – mondta Tamási József plébános, a csatorna programigazgatója november 10-én vasárnap Kartalon, a Böjte Csaba testvérrel közösen bemutatott szentmisét követően.

A televízió vezetősége bízik jó szándékú, missziós lelkületű nézőiben, ezért elsősorban adományokból kívánja állni a fenntartás költségeit. A bizalom nem alaptalan, mert a televíziót üzemeltető, 2010. augusztus 15-én alapított nonprofit közhasznú tár-

saság költségeit az elmúlt években is adományokból finanszírozta.

A BonumTV 24 órás adása 2011. április 30-án 20 órakor kezdődött a televízió honlapján, internetes televízióként. Első adását Rómából közvetítette, a II. János Pál pápa boldoggá avatásának előestéjén tartott virrasztásról a Circus Maximusból. Kábelhálózaton először 2012. december 8-án Bajóton kezdte meg sugárzását.

Tamási József, a BonumTV programigazgatója egy folyamatosan megújuló, dinamikusan fejlődő csatornát ígér, mely közkedvelt témakörökben igyekszik műsorokat kínálni úgy, hogy közérthető, szórakoztató formában szóljon nézőihez. A televízió szándéka: „Szórakoztatva informálni, biztos támpontot adva kielégíteni nézői – elsősorban a fiatalok – kíváncsiságát, tudásszomját és információéhségét.” A BonumTV törekszik a sokszínűsége, a kreatívan feldolgozott témákra, a modern képi világra, ezzel is alkalmazkodva egy dinamikus generáció szüntelenül változó igényeihez. A tartalomtól azonban nem maradnak ki a liturgikus események sem, így a csatorna naponta közvetít élőben szentmisét a pálos szerzetesek budapesti Sziklatemplomából.

Szerk.

A SZENT ANNA FŐPLÉBÁNIA HIRDETÉSEI

2013. november 30-án este 19.30-kor lesz a Székes-egyházban a „Sol oriens” koncertje.
- Adventben a roráté misék hétköznapokon reggel 6 órakor vannak.
2013. december 8-án Mikulás emlékműsor a fél 9-es mise végén lesz a templomban.
2013. december 24-én délután fél 3-kor Pásztorjáték a templomban. 15 órakor Vigília szentmise.
2013. december 31-én Szent Szilveszter napján este 6 órakor Hálaadás.
2014. január 6-án hétfőn ünnepeljük „Urunk megjelenését”, a Vizkeresztet, amely mostantól parancsolt ünnep.

Szerk.

Mária – tisztaság

NAGYASSZONYUNK, MÁRIA

A CSOKONAI SZÍNHÁZ SZÍNPADÁN

A Csokonai Színház az idén újra műsorára tűzte Szarka Tamás Mária című musicaljét A Ghymes Együttes alapítója, a darab szövegírója és zeneszerzője, az előadásban maga is jelen levő zenész alkotását Vidnyánszky Attila látványos, nagy ívű rendezésében láthattuk.

Esorok írója nem kívánt színi kritikát írni, csupán megosztani néhány gondolatát a címbeli Máriával (Szűz Máriánkkal) kapcsolatban, amely gondolatok a színmű megnézése során jutottak eszébe. (Azt hiszem, sok néző gondolhatott hasonlókat.) S ha a kedves olvasóval is megosztjuk az alábbi meglátásokat, talán többen is kedvet kapnak a darab (remélhetőleg még máskor is lehetséges) megnézésére, és egy kicsit még közelebb kerülünk mindnyájan Égi Édesanyánkhoz.

Szűz Mária, Nagyasszonyunk, Boldogasszony Anyánk, Királynőnk, Patrónánk... s még hányféleképpen szólítjuk. De Szarka Tamás musicaljében nem csak a mienkről, magyarokéról, vagy katolikusokéról van szó. A szerző tágabb dimenzióba helyezi Őt, semhogy valamely nemzet vagy vallás kisajátíthatná. Ő a tisztaság a romlottsággal szemben.

A romlottsággal, amely tombol, nyüzsög, hangoskodik a színen, mindaddig, míg ő meg nem jelenik. Sőt: őt is próbálja magával ragadni. De hiába. A feketét, a vérben taposót, a halált hozót legyőzi a fehér. (Jól emelik ki az ellentéteket a ruházat színei és bizonyos tárgyi kellékek.) A sötétséget legyőzi a fény. (Kitűnőek a világítási effektusok.) A halálon győz a születés, a Megváltó születése.

Mária lebeg, ragyog mindenek, mindenki felett. A krisztusi világnak győznie kell a heródesi világ felett.

Bérces Mária Klára

Egyházüldözés a Rákosi-Kádár diktatúrában

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Lakiteleki Népfőiskola, a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum és a HIT PAJZSA-díj alapítója pályázatot hirdet középiskolás diákok részére

A pályázat célja feltárni, bemutatni, dokumentálni az egyes településeken és a fővárosban történt egyházüldözést. A pályázaton egyénileg és maximum 3 fős csoportok indulhatnak. A pályázati anyag terjedelme minimum 5 oldal, ami a melléleteket, fotókat stb. is tartalmazza.

– *Beadási határidő:* 2014. január 17.

– *Leadási cím:* Magyar Országgyűlés
Lezsák Sándor alelnök
1357 Budapest, Kossuth tér 1–3.

– *Eredményhirdetés 2014. februárban az Országház épületében.*

A pályázatok díjazására 500 ezer Ft-ot biztosítanak a kiírók. A díjazott művek készítői meghívást kapnak a Hit Pajzsa-díj átadó ünnepségére. Valamennyi pályamű elhelyezésre kerül a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum könyvtárában.

Bíró Zoltán
(Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum)

Dr. Horváth Béla
(HIT PAJZSA-díj alapítója)

Lezsák Sándor
(Lakiteleki Népfőiskola alapítója)

Örökzöld erdő

Az embernek vannak (kell, legyenek!) kívül-belül vidékek, utak, melyeket rendre fölkeres, hisz szeret ott lenni, emlékeiből, új élményeiből töltekezni. Szerencsésen valamennyi vidék s út ilyen, miként, aki tapasztalta, tudja, a hegy, fásztó megmászása után veszi kezdetét az igazi emelkedés.

A Hosszaszó-patak völgyét záró hágón *Petőfi Sándorral* teszem: „*Kiülök a dombtetőre, / Innen nézek szerteszt...*” (Itt van az ősz, itt van újra), csodálom a kies tájat, mélyen magamba szívja a nyár érlelte, minden, sajátja szerint megteremte gyümölcsének édes-keserűes illatát.

Tasnádon a római katolikus templom hirdetése családi napra invitál. Eszembe jut, jöttömben az összes településen láttam menyasszonyt-vőlegényt, ám egy se magyarul beszélt, mások templomába vonult. (Lesz így pár év múlva családi nap?) A téren helyi úr sodródik hozzám. Beszélgetünk, kérdésére mondom, Debrecenből Érmindszentre kerékpározok, évente fölkeresem *Ady Endre* szülőházát. „*Akkor te vándor vagy. Ahová mégy ott téged senki se vár...*” – ereszt szélnek.

Az apró, szilágysági faluhoz tartva a költővel látom: „*Az Ér nagy, álmos, furcsa árok, / Pocsojás víz, sás, káka lakják... Ha gátat tús föl ezer vakond, / Az Oceánt mégis elérem.*” (Az Értől az Oceánig). Az udvarra toppanak, lecövekelek: az ősi, hatalmas gesztenyefa három ágából kettő tövestül földre szakítva. Micso-da orkán dühöngött itt? Amint *Ady* írja: „*Hogy kellett magát a fa, / Hajlong erre-arra / S hogy bízta rá magát oda adón / Mégiscsak a viharra, / Ki zordon leplez vágyakat.*” (Vihar és fa). A padon, miről máskori ücsörgéseimben jobbra, a nádfedeles szülői házat nézve a ki-beszaladgáló, nagykárolyi piarista kisdiaót, balra, az újabb kúriaépületet nézve az öltönyösen ki-bejáró, klérust ostorozó géniuszt látom, most a letiport fán merengek. Szimbolizálhat bárkit, családot, közösséget, egyházat, nemzetet. Szánakozón bámulom a földre alázott ágakat, de létöszöntből bizakodón, *Illyés Gyula* mondatát mormolva a dacolót figyelem: „*A szél kihívására a fa gyökerével válszol.*” Valahányszor itt járok, észbe ötlök, népünk nagy tékozló fiúja meddig lesz tűzpróba a katolikus-protestáns magyar-magyar közeledésnél. Megítélése nehéz, hogy az ne legyen farizeus, bigott, nyakas. De miért is kellene, inkább az Úrnak hálával szeresük, amint tudjuk ezt a (profán tisztelgésből írom) ördögfiókat, aki őstehetség lángelme a Gondviselés kegyelméből nekünk adatott. A többi a mindenható

dolga: „*A férfi útja tiszta a maga szemében, ám a lelket az Úr veti latra... A mérleg és serpenyője az Úrra tartozik, a tarsolyban minden súly az ő műve.*” (Péld 16, 2; 16, 11)

A hepe-hupás dombokon Érmihályfalvára gurulok. Az innen származó, igen girbe-görbe pályáivú, mély bugyrokot járt, végül a Teremtőre talált *Zelk Zoltán* soraival méllázok tovább: „*Szél fúttá levél a világ / De hol az ág? de Ki az ág?*” (Isten). Október 23-a lévén tisztelgek az 1956-os „Érmihályfalvi csoport” emlékműve előtt. Talapzatára ezt vésték: „*Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért.*” (Zsolt 60, 6)

És az embernek vannak (kell, legyenek!) helyek, személyek, ahová, akihez, a rendre fölkeresett külső-belső vidékek, utak szédítő tornyai, szabadon szálló felhői közül visszatér.

A tasnádi úr útra bocsátását ekképp végezte: „*Testvérem, látom rajtad, szeretteid, barátaid vannak, várnak haza. De gyere sokszor még hozzánk, s hívj másokat is. Nekünk életető víz vagytok, ne hagyjátok kiszáradni közös fánk! Isten segítjen!*”

Debrecenben a Szent Anna-templomban ülök, mert „*Mester, jó nekünk itt lenni!*” (Lk 9, 33). Közéleg Advent, a Karácsony, az újév. Töprengek. Ezernyi kép, hang ostromol. Sok bejárt falu-é- városé, ahol évek óta színes, tépázva fityegő lámpacsíkok kívánnak több nyelven boldog üjlesztendőt. Sose tudom, azok hanyagul ott hagytak, vagy úgy vélik, a jókívánság naponta elkél? Hallom, millió fenyő jajdul, görkse csikordul, ahogy a fejsze, a fűrész hasít belé. S (cinkosan) látom, a kint feledett csonka csutakból, hogyan sarjad ág ággal versengve az elsőbbségért, küzdve, ki lesz az égre mutató-törő törzs, a karizma, mintha ismernék *Lékai László*, egykori bíboros, prímás, esztergomi érsek jelmondatát: „*A megnyesett fa kizöldül.*” és *Illyés Gyula* sorát: „*A legnagyobb bátorság: a remény.*” (Rémült révülettel kérdelem: vajon mi a hit, a szeretet ebben a tengelyéből végletekig kifordult, egzaltált világban?)

Debrecenben a Szent Anna-templomban ülök. Jó e hajlékba betérni. Hallgatom a felolvasást: „*Mindennek megvan az órája, és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt.*” (Préd 3, 1).

Ugye, tud majd fölül kerekedni a valódi tétre eszmélő józanész sok súlytalan, túlhaladott, teoretikus vitán? Ugye, borulnak még virágba, lombba – ha virrad reggelük, a kikelet – a fák?

Dr. Milbik József

10 év munkájának elismerése a *Caritas Hungarica*-díj

2002. JANUÁRTÓL A SZENT ANNA FŐPLÉBÁNIA CARITAS SZERVEZETÉNEK ÉS A NAPPALI INTÉZMÉNYNEK VEZETÉSÉT LÁTOM EL.

Feladatom, feladatunk a rászoruló szegény emberek mentális és szociális támogatása. Sokat imádkoztam, hogy közgazdászként megkapjam a Jó Istentől ezt a kegyelmet, hogy rászoruló embertársaimon segítsek. Nem kellett teljes mértékben eltávolodnom a szakmámtól, hiszen a Nappali Intézményben, ami szigorú törvényi keretek között működik, gazdálkodik, sok hasznát veszem végzettségemnek.

A Caritas Szervezetnél 300 rászoruló család, 100 fő nyugdíjas és 50 fő állami gondozásból kikerült fiatal van regisztrálva. Ezt a feladatot hívó emberként a jó Isten ajándékként fogtam fel és igyekeztem alázattal és a legnagyobb hatékonysággal végezni munkámat. Sajnos a szegények száma folyamatosan nő, ezért közösen a Szent Anna Főplébánia plébánosával Orosz Lőrinc úrral egyeztetve folyamatos bővítéseket végeztünk, mert amikor szembesülünk a szegény emberek mindennapi problémájával szívszorító érzések kavarnak bennünk és próbálunk mindenkin segíteni a lehetőségekhez mérten. Sajnos nem tudjuk mindenkinek átvállalni a problémáját, de egy krízis megoldást mindig igyekszünk biztosítani. Ezért sokan úgy érzik, hogy nem fontosak és nem törődik velük az Egyház sem, pedig nagyon sok energia kell a mindennapi feladatok ellátásához, ami lelkileg nagyon megterhelő a Caritas dolgozóinak.

Akik Krisztussal együtt hordják a keresztet, igazán rászorulnak az Egyház által nyújtott támogatásokra. Ilyenkor tudatosul a Caritas Szervezet Önkénteseiben, hogy *„Isten annyira bízik bennünk, hogy rajtunk keresztül akar eljutni azokhoz, akiknek Krisztusra van szükségük”*. Ez azt jelenti, hogy össze kell fognunk, el kell felejtünk a fájdalmakat, a megaláztatásokat és azokat a méltatlan helyzeteket, amibe nap, mint nap kerülünk. Ráébredünk, hogy a sok megpróbáltatás ellenére is érdemes az Egyházhoz tartozni.

A Caritas Hungarica díjat azok az önkéntes caritas munkatársak kapták, akik a legtöbbet tették a karitatív tevékenységben a rászorulókat – mint pl. idősek, nagycsaládosok, a periféria szélére került mély szegénységben élő emberek, hajléktalanok – támogatásáért.

A Szent Anna Főplébánia Caritas Szervezete igény szerint látja el megkülönböztetés nélkül napi szinten a rászorulókat. Ennek gyakori megnyilvánulási formája a tartós csomag, ruha, bútor, háztartási gépek, amelyek lakossági adományból származnak.

Minden évben ünnepek előtt szeretetsomagot adunk, ami alkalmanként 300 csomagot jelent. 2003 óta működik a Caritas Szervezet Nappali Intézménye, ahol hajléktalan embereket látunk el, törvényi előírások szerint, állami normatívából és az egyház támogatásával biztosítjuk a tárgyi, személyi feltételeket. Az Intézmény épületét a Szent Anna Főplébánia biztosítja. Ezt a tevékenységünket intézményi keretek között 10 fő munkatárssal végezzük, napi átlagban 100 fő hajléktalant látunk el. Ez a fajta tevékenységünk nagyon embert próbáló feladat, ahol ritkán hangzik el a *„köszönöm”* szó. A Jó Isten erőt, alázatot és szeretetet ad ehhez a munkához is, hiszen ezek az emberek az igazi szegények, kiszolgáltatottak, akik önhibájukból vagy önhibájukon kívül kerültek a periféria szélére és váltak a társadalom kirekesztett embereivé.

Itt a Szent Anna Főplébánia Caritas Szervezeténél kapnak szeretetet, lelki gondozást, meleg ételt, ruhát, pihenhetnek és hasznosan tölthetik szabadidejüket szakemberek vezetésével. (Könyvtár, internet, tisztálkodási lehetőség, ruhapótlás, csomagmegőrzés, fodrászszolgáltatás szociális ügyintézés áll rendelkezésükre). Szinte otthonuknak tekintik Intézményünket.

A Katolikus Egyház ösidők óta gondoskodik a szegényekről, de a Szent Anna Főplébánia Caritas Szervezete kiemelkedő tevékenysége, hogy felvállalta a társadalom legrászorultabb rétegét és hálát adok a Jó Istennek, hogy én ennek a nemes feladatnak részese lehetek.

A Caritas Hungarica díj ebben csak megerősít, és jelként tekintek rá, hogy a Karitatív tevékenységen keresztül szolgálhatom Istent és rászoruló embertársaimat.

Makó Ibolya

Caritas és Nappali Melegező vezetője

Debrecen katolikus templomainak és filiáinak miserendje

Templom rítusa	Templom	Vasárnap	Hétköznap	Egyéb
Latin	Szent Anna Székesegyház Debrecen, Szent Anna u. 15.	7, 8.30, 10, 11.30, 18	Adventben 6, 8, 18 máskor 7, 8, 18 (a szombat esti mise vasárnapinak számít)	Minden hónap 1. szerdáján szentségimádás a 8-as mise után 17.30-ig
	Szent László templom (Domonkos tempom) Debrecen, Füredi u. 6.	7.30 gk, 9.30, 11, 16 angol nyelvű, 18;	Adventben 6.30, 18 Máskor 7, 18, hétfőn 19 egyetemisták szentmiseje (csak szorgalmi időszakban)	
	Szent Család templom Debrecen, Holló László sétány 1.	9, 10.30 gk	18	
	Szent István templom Debrecen, Faraktár u. 78.	9.30	hétfő, szerda, péntek: 7 kedd, csütörtök, szombat: 18	
	Jézus Szíve templom Debrecen, Mikes Kelemen u. 31.	8.30	kedd-szombat 18	
Görög	Megtestesülés temploma Debrecen, Borbíró tér	9 gk, 11	18	
	Szent Péter és Pál templom Debrecen, Vak Bottyán u. 26.	8.30 utr. 9.30, 11.30 rk, 18 vecs.	hétfő-péntek 7.30, téli időszak. 17, nyári időszak. 18 szombaton 17, utána vecs.	
Latin	Istenszülő Oltalma templom Debrecen, Attila tér	6.45, 7.30 utr. 8.30, 10, 12, téli időszak.: 16.45 vecs., 17.30 nyári időszak.: 17.15 vecs., 18	6.45, 7.15, 8, téli időszak.: (szombaton 16.30 vecs.) 17.30 nyári időszak.: (szombaton 17 vecs.) 18	Nagyböjt szerdán és pénteken előszentelt áldozatú liturgia az esti mise helyett
	Szent Család templom Debrecen-Józsa, Felsőjózsa, Rózsavölgyi út 31.	9, 10.30 gk	szerda 18	
	Szent Erzsébet kápolna Debrecen, Tátra u. 2.	10.30	—	
	Homokkerti kápolna Debrecen, Bujdosó u. 1/B	16.30	—	
	Wolafka-telepi Szent Antal kápolna Debrecen, Wolafka u. 1.	7.30	—	
	Szent Lőrinc templom Ebes, Ady Endre u. 6.	11.30	—	
	Jézus Szíve templom Mikepércs, Mester u. 2.	9	—	
Vegyes	Keresztelő Szt. János templom Hajdúsámson, Béke u. 1.	11.45	—	
	Ökumenikus templom Bocskai kert	10	—	

Jelmagyarázat:

 debreceni plébániatemplom,
vagy székesegyház

 debreceni plébániához,
vagy székesegyházhoz tartozó filia

A „gk” rövidítés: latin rítusú templomban
celebrált görög rítusú
szentmise

Az „rk” rövidítés: görög rítusú templomban
celebrált latin rítusú szentmise

„utr”: utrenye (reggeli dicséret)

„vecs”: vecsernye (esti dicséret)